№ 6. Kesknädalat, 15 oktobril. 1908

häät

II. aastakäik.

Ilmub iga korda nädalas:
igal reedapäeval ja laupäeval.

Toimetus ja taktus on:
Kuressaares, Kesk-Eesti raamatukaupluses.

Trükitaba on sõjaväe uul. nr. 8.

Kirjade adress: „Häät", Kuressaare;
Wene keelt: Въ редакцію газеты „Häät", тор. Аренсбургъ, Лифл. губ.

Tellimise hind:
aastas 2 rbl. — kop. aastas 2 rbl. 50 kop.
„ 1 „ 10 „ „ 1 „ 50 „
„ — „ 60 „ „ — „ 75 „
kuus — „ 25 „ kuus — „ 30 „

Üksik nummer maksab 3 kop.

Kuulutuste petit-rida maksab 5 kop., tehe ees oriné 10 kop.

Riigi eelarve tulevaste aasta kohta.

Nagu ja waremalt teatatud, on raha minister 1909 a. riigi eelarve seaduses määratud ajaks — 1 okt. — riigiwoolikogu kommisjonile läähwaatamiseks ära andnud. Eelarve kohta kirjutab „Postim." järgnevalt:

Kuigi nüüd see riigi kulude ja tulude arwe seadusandliste ajutuste puhastusteteel weel läbi ei ole läinud, siiagi wõib juba selleest selgesti umbes ette ära nähe, kuidas riigimajapidamise olud ennast rahutisest küljest awaldawad. Selleparast oleks igatahes huwitaw, kui meie selleksajaeid arwusid natuke rohkem tähele paneme.

Harilistele kulude üleüldine summa on 2,472 miljoni rubla päält arwatuk, mis minewale aastale omadegi 160 miljoni rubla rohkem wälja teeb, kuna harilistele sõjaeluekulude arwe 90 miljoni rubla wõrra on kaswanuh, kusjuures minister oma seletawas kaasikirjas tähendab, et siin „wõimse wõimaluse piirini on arwatuh." Ja nõisugusti sõjaeluekulude suurendamisit on ainult sel teel täite jaada wõibuh, et tulewaste aasta kohta tehtuh eelarwetes kroonu wiina wõljamõõgi hinda ja raudtee sõidupõhina takst tubliisti, üleüldisteks kohtusjutustes wõetawat maksu aga kahekordselt on tõrgenbatuh.

Nagu ministri kaasikirjast näha, on 1904 kuni 1909 aasta jooksul sõjaeluekulud läbisõiku iga aasta kohta 3,5 protsenti, wõljamineku aga 5,2 protsenti kasvanuh. Nagu näha, on kulud tuludest niipalju ette jõudnuh, et siin mitte kõige mõjumate abinõude tarwitusele wõimsiteta raskustest üle ei saada. Pole selleparast ta imeks panna, kui seletawas kaasikirjas „õige suuremat ettewaatust wõljaannetes" jooritatakse.

Eelarwes tähendatud kuludest läheb kaugeli suurem osa, nimelt 31 prosent (peaaegu 1/3 osa õigest kuluarwest) riigi kaitse i. o. sõjawõe tarwituste päälle, 23,7 protsenti laenude tasumiste ja protsentide maksmise päälle, 23,1 protsent, wallitsemise ülestarbeleks, „produktiiwiiste" (s. o. edaspidi kalu ehotamate) tarwituste päälle aga 12,6 protsenti. Need arwud nõitawad ühtlasi — nagu eelarwe kaasikirjas öeldakse — mis ülestarbete päälle ka edaspidisel raha määramisel suurendada tulewad.

Nagu näha, on õige rohkem sõjaministeriumi wõljaminekuh kasvanuh, terwelt 48 miljoni rubla; wangimajade wallitsemise kulude lisafs on 5,6 miljoni rubla armeesse wõetud, kuna sõjamõiste aijahe ministeriumi wõljaanded 5,4 miljoni rubla wõrra on suurenenud, millest pool politsei ülespidamise tõjakulueks läheb. Üleüldisile aigbaridusie päälle on aga õigeli 6,3 miljoni rubla määrata wõiduh!

Eraeraudteede julgeoleku kindlustusteks on kroonu rahalisest kulud 30 miljoni rubla päält 41 miljoni rublani kasvanuh! Et riigiuõukogu 2 deparemangu poolt weel uusi eraraudteede julgeoleku kindlustust (garanteerimisi) on lubatuh, siis on arwata, et selleksajaeb kulud edaspidi weel häätigi kõuseuad.

Eraforraliisest kuludest läheb õigeli kõige rohkem õõjaministeriumi ülestarbeleks — 88 miljoni rubla, raudtee ehituste kuludeks — iseärandi Amuri liini ehituseks, Siberi tee paiguti ümbertegemiseks ja teise paari rõõbaste panemiseks jne. — 60,3 miljoni rubla.

Harilikult wõljaeldude pärast näljahäda kannatawatele kubermangudele abiks määratud rahasummad on seekord eelarwest wõlja jaetud. Kaasikirjas on öeldud, et neid 1909 a. kohta tarwis ei ole. See on seda tõõpõõpõõhuum, et õõõõõmas kaasikirjas tehtud tähendusie järel Wenemaal tänaum paiguti halb lõikus on olnud.

Eraforraliste wõljaminekute tarwis puudu tulnuh summad katmise päälle läheb 152 miljoni rubla tarwis. Siis tulub weel lõõpõõpõõ aja pääle wõetuh wõlgade õõõõõ

mine olewat, nagu kunlba, kaebuse põhjusel tulnub. Ära Panow li Lümmadas üle lümme aasta.

— Laupäewal 11 okt. tellu 12 öösnal pähkes Lümmada wallamaja ligidal Leebri külas tuli lahti. „Kaarli" talu elamisemaja korstnast, mis katuse olnub, on tuli pööringuse heinte sisse ja sääli katuseie lämud. Korraga oli maja tulekeebes ja seisamat silmapilgul ka sellega üösna ligidsiku alla tuult peisawad Matise talu laudad, aidad ja rehemaja, sääli ilka alla tuult ehaß Paetu talu aidad, laudad ja rehi, ilka ehaß Anne talu laudad, rehemaja ja aidad. Samal silmapilgul algaß tuli oma hämituse töös sääli natuke kõrmal seiswa Meeru talu rehemajas. Seega oli poole tunni jooksul peaaegu terme küla tulekeebes, mis juba kõige küünema werega ümmeljeb seisatama pani. Terwist wiieb talumajab tulekeebes ja seisatamist et wõinud weel mängata, sest et tuule alpsot weel mitu talu üüna ligistiku äätesiseke ja tulemerele seisiwad. Ometi aga läß juurde nuttanud inimeste abil korda tule edaß minekule piirisib panna. Teemeistud talude majad, milledele tuli kõige hähkes, pöleswad maani maha aga ei saadud sääit midagi päästa, pääle mõne äärsku riide hähkes. Anne talus jäi noor pohune, umbes 80 rbl. wäärt, tuleeße. Tuli olimad ainult pöleud kondib ärele jäänud. Pohune olnud laudas ja tule algusel et ole kellegil meehe tulend teda sääit wõige tuus, pärast kui seda mängati, oli igajuune adinsu hilja. Onneks ei ole inimeste ohwrid olnud.

Omanikitude kahjus on suur, et sõgisjet kõik maa saadusep juba kokku oliwad kerjatud ning rehesse ja aida koristatud, kuna rehed ja aidad kõigil, wäljaarwatud esimene, pöleswad. Üleüldine kahju tafseerimaße umbes 12,000 rubla alla, millest ühel peremehel läß umbes 5000 rubla kahju tuleb. Wähemnub majad on Lümmada tulekimituse seisttß linnitatud; kõik mu waranbus on linnitameta.

Siin juures ei wõi seda meehe tulekomata jätta, et tule laiali laguemisse pääpõhjus majade ilig ligistiku ehitamine oli, nii et majade ühest seisest kaugel seismise küünimß mitte ilmaegne ei ole. Tuhandeid tegi tuli siin selle läbi kahju, ja kui palju ta seda mõni teinekord weel saab tegema, sest et meie saare suuremates külades sest et meie saare suuremates külades sest et mõjad ühtesiseiga liiga ligistiku seisawad.

—u.

Kihelkonnalt Vi arusnne Kihelkonna Eesti Koolisetsi nõitemõigi korjandusje asjus.

№ 7 hr. R. Knaps 35 kop. ja asjus; № 9 pr. Leena Koort 1 rbl. 50 kop. (endiseiga 9 rbl. 30 kop.) ja asjus; № 19 hr. Part 50 kop. ja asjus; № 27 prl. M. Truuwert 12 kop. ja asjus; № 41 prl. Elli Huus 1 rbl. 65 kop. ja asjus; № 44 hr. R. Loodus 78 kop. ja asjus; № 49 hr. A. Lepatheesh 15 kop. ja asjus; № 50 hr. Abu Meriste 50 kop.; № 54 prl. A. Mitt 63 kop. ja asjus; № 64 pr. Katri Thom 3 rbl. 50 kop.; № 65 pr. Hubicht 1 rbl.; № 66 hr. J. Kranje 1 rbl.; № 77 hr. Arthur Thom 50 kop.; (endiseiga 2 rbl 95 kop.); № 79 hr. J. Pähdema 40 kop. ja asjus; № 83 prl. L. Tuum asjus; № 84 hr. Abu Maar 15 kop (endiseiga 1 rbl. 20 kop.) ja asjus; № 90 hr. R. Sillert 30 kop. ja asjus; № 114 hr. Joen Miller 32 kop. ja asjus; № 115 hr. Mihkel Hoid tühjalt tagasi; № 138 hr. J. Oja, tühjalt tagasi; № 151 hr. T. Annus 2 rbl.; № 173 prl. M. Rita 1 rbl. 90 kop.; № 174 prl. O. Miti 35 kop.; № 221 pr. L. Jõgis asjus; № 252 hr. Paiwel tühjalt tagasi; № 87 hr. K. Affim 70 kop. (endiseiga 1 rbl. 20 kop.) ja asjus; № 98 hr. R. Sillis, asjus; № 172, 176, 178, 179, 180, 188, 189, 296, 297, 298 tühjalt tagasi; № 175 ja 201 pr. L. Kaupa 1 rbl. 38 kop. (endiseiga 21 rbl. 83 kop.) ja asjus; № 193 hr. J. Mihkelson 20 kop. ja asjus; № 194 hr. J. Wiberpu 5 kop.; № 195 hr. J. Siff asjus; № 197 hr. W. Brand 6 kop. ja asjus; № 198 hr. M. Lauup 90 kop.; № 210 hr. R. Lauguse 12 kop.

Ülejõeltku endiseiga 187 rbl. 27 kop.

Kõikere annetajatele palju tänu! Eigi 50 korjamiie raamatut on weel kätteisamata. Palutakse täiki austatud korjajaid oma raamatuid ühes annetega wiibimata äraõtada, kad kooliõitsiis eetsijaiseke ehf T. Liiwi raamatukauplusele Kuressaarel.

Eestisijus.

Filsandisß. Õõsel, 20 septembril kuttus Londoni sadamas Filsandi parklaewa „Brüdrene" madrus Rubon Tüll, 19 aastat wana, Hiiusaarest pärilt, laewa pääle tulles joobnud olekus merde ja uppus ära, sellepääle maatamata, et küll päästmiseß katseid sai tehtud. Telfel päewal läks „Brüdrene" laewameestel korda tema surnuleha „ragi" (nelja küülega ankur) abil weesi mälja tõmmata. Selle noorenehe enneaegne furm on jätte mõnusõbrandi hõetusesse ja nõitsa fini halastamatult kõrbuse oma teenijate seast omale ohwrid nõuab.

— 6 oktobril näitis Filsandi meteorologia jaamas kraadikiwas sei sügisel esimsß ford külma, ja öösel oli minimal kraadikiaad järele (minimal kraadikiaas näitab kui palju 24 tunni jooksul kõige mõhem sooja on olnud) külm tuni 3 kraadini ulatanud. — Hõõbe ilmade tõttu läß korda kartulid ja teisß aiamisjaß ära koristada. Kartuli saak on sel aastal keisimne ja paiguti ta pärin häa. Kalaisad on mõga waene.

Muisjalaß. Laupäewal 11 sp. pölenud Muisjalaa mõisa rehi ühes selle ees olema peksmata wiljaga maha. Kuidas juha waremalt teaba, ei ole Muisjala mõisa nõeatahtjate n. badiikute läße tenbuisß. Laupäewal wilja peksted, lannud tuul masinakorstnaß tulema suitsuga ühes ka tule läku ele. Nii äji wabadikkude boolega korjatud tõõwiti suuremalt joolt tuleroaß. Tulde jäänud ka hr. Kingsepa rehepeksumaßin. Koja.

Hiiu-Kaiaaß. Nagu ustawaß hallitsaß kuulsa, ella Maatsiku parun Rohningen-Suene oma siinse Waemla mõisa parun Pahlenile ära müünud. Mõte mõis maßiß, et ole praegu kindlaß teada, räägitakse aga, et umbes 300,000 rubla. Seesinsi oli parun Pahlen Waemla mõisas ülemwalitsejaks.

Hiiu-Kõrgesaaresß. Tõõliste äraminek. Kõrgesaare mõisaß läßinud neil päiwil mitu saarlaß, kes siin õsewabriku ehitamiße juures töö oliwad, minema, sest et neile nüüd sügisel, kus päewad märßa lühemad, enam nii kõrget päewapalka ei tahetud maksta, kui juuistel pikkadel päewadel.

Hiiu-Suuremõisaß. Tulekahju. 23 sept. õhtul tellu 11 aegus pääß Suuremõisa mõinawabriku teisel korral korraga tuli lahti. Tõõlisch, kes selleßama korra pääl oliwad teises ossas magaßmad, märkaßimad tuld olles ßiß, kui tuba, kuß tuli hakkas, juba üleni leekides seißß. Et ta trepp, mis teise korra pääli alla wiib, iga ßimaßil pölema minna wõiß, ßiß katsußwad tõõtsid, et aga ruttu alla saiemad. Uks tõõne läi aga allaminemißega hiljaß — trepp hakkas ennemalt pölema. Suure waewaga läßs teistel korda, teda õõtega alla laßta. Nüüd ajuti tuld tuustutama. Et tulestuktamiße pritsid puutußwad, ßiß leoßiti weel läßißß üles. Kuna tõõt tuhlit tõõ ära, enne kui tulele wiimaß piiri jõuti panna ja teda lõpuß hoopis ära kustutada. Tuli hakkas seßamal päewal ahjuß wõetud ja üles teiseforra pääle wiidud õõtest, mis halwa kustutamiße õõtu hiljem õõguna hakkaßwad ja lõpuß maja pölema panßwad. — Ißamaa.

Ülemaalt.

Tallinnaß. Evangeliumi õõmaja ja halastus. „Tõõsti, mina ürten teile: mis teie tiid olete teinud ühele nendesinaste mu wähemate wendade seaß, seda olete teie mulle teinud."

See oli reede õhtul. Kella 10 ajal Liiwalaia uulitsalt Pärnu maantee poole jalutades kõstis mulle Ühismõõtel ißandtõõhestaw lapse nutuhäät kõrwu. Sammuß tõrustades näen õõmaja wõrawa läbedal, õige lehwades riietes naeßterahwaß umbes peoleitsesõstaß lapsega. Nähtawaßti oli lapsel ainult õhukane ßiißßimaine palja ihu pääl. Laß pölmeee maßel hoides ja ema rinna wastu surudes püüdis ta teda õõtoda, aga ßellest ei olnud wiißt midagi kaju, ßeß ta oma teha tõõßes tülmaß. Tardunud pisaraid määrdinud jaßkißiga palgeß õõßßides rääkis ta tõõsteßes, waewalt arujaadawa häälega: „Mees wõetii õõmajaße wastu, temal oli kaks rudia ja ta pajs oli temal, ema ja lapß wißati uulitsale. Seojat ajal ei olnud õõmaja tarwis, ßiis magaßime tühjades wagunites ehk mujal tühjades ruumides, aga nüüd ei luba küll enam mõljaßolemißt ja peame wiißt uulitsale furema."

Ma jäin naeßterahwa juurde waatama, mis teha tuleß. „Aga ßäät tuleb linnaiße just paraßal ßimapiljal," mõtlejin ma eemalt tulewat herrat nähes.

Ta kuulaß naeßterahwa jutu ära ja pöörnaß ßiis õõmaja wärawa pihta. Uße taha õõmaja ßeißß ja küßis:

„Ree ißhuß ßäis?"

„Linnanõunik," ßai ta wastußeß.

Kejamees läß minema, ilma et wärawat lahti oleß teinub.

Mõne minuti pärast kuulßu wärawa tagant naeßterahwa hääl.

„Laske ßiße!" nõuab linnaiße.

„Kes on?" küßib naeßterahwa hääl ßaha leeles.

„Linnanõunik on. Laske ßiße. Siin on naeßterahwaß, miß on tema uulitsale wißatuß?"

„Meil ei ole ruumi."

„Laske ßiße. Ma tahan teie ruumißß järele waadata!"

Kui mete wärawaß ßuu ostußime, ütles naeßterahwaß, et ta maja-ülewaatajaß on ja temal oßa leelatud narß ja tarß waatu wõimaß.

Evangeliumi õõmaja, ja miißugune lugu: ßülmaß ißeißemal ema oma wäikeße lapßega ei wõeta õõmajaße waatu!

Kus on siin õigus, kus on halastuß!

„Ötg."

Kaugemalt riigist.

Peterburgß. Wõlikogu ringkondaß. Warß algawaß Tauria paleeß ßülle riigiwõlikogu istumißeß.

Selle juures tõußeß tahtmatalt küßimuß: miß moodi wõlikogu edaß tõõrama hakkob? Kuid selle küßimuße pääle ei ole saadchud ißeenseßegi weel wastuß anda wõinub. Mõimeß saadaß, kea ajaleße laaßßõßißeß ßelleß aßjaß ßißßnud on, tähendawaß, et nad tõõplamß paar kolm päewa enne istumißte algußt arutamiße ala wõtawad. Ißegi keßrakõwana ußß ei wõi tõßplaami kohta midagi ette üteldaß, ßeß et saadakud mõga mõmet wiißß proeguße ajaleißforra ja „rahußtamiße" pääle waatawad.

Mõned nendeß, nagu würß Golitßin, on walmis ploanidega pääßinna õõßinud, mida ta ßäät ette panna tahab, kuid waewalt wõib uußuda, et temu erakonna ßeßßmees ja juhß Guttßhow aßja pääle nõõdaßama waatab.

„Rahußtamißeß" on juba küll, küneleb Golitßin. Maa ongi juba rahußine. Ta ootab nüüd aga uuendußß. Ja et ßelleß juba aeg ammu kätte on jõudnud, ßiis tuleb 1905 a. wäljaß kuulutatud uuendußte algußß teeks tegema hakad. Tähendab, waja on ühißußte, koosoleku, ißeõrandß aga trüißfoodus seadußeendißel teel maksma panna.

— Ajaleße toimetajad hoßtu ees. 3 oktobril olimad Peterburi lohtupalatis „B. Wed." toimetaja Waßßißewi, „Towariißßß" toimetaja Portugalowi ja „Rußß" toimetaja Kramaleei ßüüßaßßad haruße ali. Neid kõiki küüßßetati ßaelakohtipaaßeß § 128 põhjal. Kuna „Birß. Wed." toimetaja priißß tai, mõßteti teißed kaks 1 aastate ßundßußewangi. Ajaleht „Towariißß" mõistaß igaweseß linni.

— Kindralmajor A. P. Orlow † 3 oktobril ßuri kindralmajor A. A. Orlow, keß kui „rahußtaja" Baltimaal õige laialt tuttaw on, 43 aaßta wandußeß kurgutüißßußeßß Kra.

— Tolstoi kirjaleßtoimetußteleß. Kuulus Wene kirjanik krahw L. Tolstoi on 6 okt. Jaßnaja-Poljanaß Wene ißßtebe toimetußteleß

tirja saatnub, milles ta kõigile nendele, kes tale 80-aastase sünnipäeva puhul õnne joovisiwad, oma tänu awaldab.

— Suhtes hinna alandamise sünnimu. 6 oktobril oli rahapaadse ministeriumi senator Kowalski juhatuse all toimetatud, kus ühendusi suhtes hinna alandamise tehta otsiti. Koosolekult möösimad mitme teise ministeriumi poolt ajamitud oja.

Kowalski amas tooselaiu ja teatas, et sagedasti tähgis ja jaugiatuse juures saharini tetdab. Wähemalt ajal mõnimatkel Wenemaal saharini ainult ühes tehas ja weel üige wähtsel mõõdul, mõnel Prusskowski teemia mad-tluk, mis 1901 aastal linni pandi, kis praeg arenemas, et Wenemaal Kreutzwaldsen saharin mõõjamati kaitsemise jõite teadud on. Ära nähdata, kui palju Wenemaal jõõgi ja joogi ainete pärit saharini on ära kuluta, on hoopis raske, aga arwatawasti on seda Wenemaal siinitsabat puuda ära tarwitatud. Wõõgane saharini tarwitamine on hoopis hähk ja sõõmimata nähtus, iseärania rahma tewistiige seisukorra poolest maabatet, isit saharini pertelte arotite poolt rahwa terwiliste kahjutiis. Ja selleläbi jõõb pöö jatu hull tuhkrat tarwitamata. Kui seda filmas pidada, et saharin suhtsuh 300—500 korda magusam ja seda mõõnimat puuda on ära tarwitawah, siis on ta seega ta 2—3 miljard puuda suhtsu ofemete asemele ja selle läbi mõõnamata 5—6 miljonist rublast ekstisit ilma jõõnad. Küsimus on nüüd, kuis ka saharini tarwitamisit temale tõrjuda.

Pähnrõõmitiitse ofemit nõitas ära, et saharini tarwitamise mõõtu mõõ tõõtra hinna alandamisi tõõi mõõ awaldada. Siis arwati ta saharini mõõtu wähtusele rahwawähetisit tõpingut ajutada, mis wõõjamaade, iseärania Hollandi ja Hõõmeitse saharini wõõjatasamitsie piirt panab. Nõõstatuh siihen ministeriitse õige rahwa tõõrini. Kõõbuhuhte ja tõõstuse ministeriumi ofemit tõõmõõd, et selle ministeriumis on peahõõe eelpaan walmis tehtud, et õõtõõr tõõmõõ nete walmistamisi tuleb mõõtõõmit eeh ärõõhõõlõõ mõõ tõõwõõtamise õõa mõõta. Selle õõrõõ tuleb karistusi suurendada, mis wõõtõõjatõõ tõõdõõ ja mõõama ta neid, kes saharini tarwitawad.

— Kõõtõõmõõnisteriumi poolt on riigiwõõlikõõgõõse suus seaduse eelpaan läõõdõõsõõmõõ õõõõ

Õõsel.

Prantsuse teeleh. 3

Loosi ärtetsel, alla lastuub lardinal tagant paistab walgus. Nähtawasti ei ole majaelanikel weel mõnnga heitnud. Kartuse pärast wärisedes, aga lootusest ülewõites läbi kordamineku üle tagaaetuse tõttab kahe puudest ümberpiiratud ning kiwisit chitatud hauakabeli poole. Ümberringi on täielik pimedus, mõdagi pole näho: ei hauakabelit, puutõmisi ega ka jalgetesi. Ometigi iiligub Galleran, kellele see pait hästi tuttaw on, kindla teadmisega edasi. Ta jõuab hauakabeli uksе ette, tõukab selle juligestõi lahti ning astub kabeli sisse, kust tale sumbunud niiskus wastu tuleb.

Taksid wäitesi läätlaternat wäälja wõttes, süütab ta küünla ossalese põlema ja kaatab läis ringi.

Tale puutub kohe silma, et kabel hoopis nõõtumaks jäänud on. Hallitus katab mitmeesäste kaunistustega kaetud seinu, wärwilisite akente ees tolgendawad ämblikuwõrgud, altar on nagu õigelt paigalt kõrwale tõugatud. Altari taga seisis raske plaat, mida ülestõstes hauakoodas awanes, kus krahwi elfinaemad igawest und puhkaitsad. Krahw langes ernutatult altari ette põlweli ja palwetas mõne minuti südamtisest. Siis tõusuts ta üles, tegi hauakoopast pahemal pool oleua põrandakiwi puhtaks ja tõstis selle kaatasoodud raudkangiga üles. Siia oligi ta oma warandusе ära peitnud. Korraga kargas ta kohkunult tagasi ja suutis waewalt imestuse- ja ehmatusehüüet tagasi hoida: kiwi all ei olnud midagi, kõik oli kadunud!

IV.

Oleks Galleran õhtul tia tulnud, aga mitte öösel, siis oleks ta farmastest abjatelt kuulda saanud, mis temale Antonia arusaamata elumisil üle tõesile selgusе oleks tonud.

Umbes kelle metja ajal astus loosi ejtuksest noor taipoeg wäälja ja hakkas terawa teed fitmitsema, mis loosi aia tagant mõdda läks. Ta ootas nähtawasti kedagi, sest peaaegu igas minutis wõttis ta taaskust põõedase taskuelka wäälja, waatas kellaaega ja põõras siis fitmad uuesti tee poole.

Loosi uksest astus ta keegi elatanud naesterahwas wäälja.

„Sõitku kas mõi iga fitmapilt sia, kõik on wolmis", ütles ta.

„Aga mõdagi ometi unustatud pole, ema!" küüs noormees.

„Kõik on tehtud nagu kästi: ahjud on kõetud, woodi kões tehtud, õhtusöök lauale wõtud, — kõik on wolmis. Jah", õnelee naesterahwas küjawaatki ohatesi: „kes oleks küll seda 15 aasta eest uskunud, et selles majas mõtte Galleranib, waid keegi teine käskuit andma pidi."

„Galleranibest ei maksa nüüd enam õnelednagi; nad on ju kõik furnub; ehf kuigi noor krahw weel elab, sinu pääle ta ju ikkagi ei mõtle."

„Ei tea ka, pojukt? Mina usun ometigi et ta oma sõamaja ning õhes sellega ka oma hoidjat weel sagedasti meelde tuletab. Noor krahw armastas mind lapseli nii mõga. Sa ei mäleta seda enam, aga mina ei wõi seda ometigi mitte unustada."

„Kes teda ära unusta käsõbgi, aga ära õnele temast praegu, kui uued herrasfed sia sõidawad."

„Aga Jan, — ega see ju patt pole, kui endisfed herrasfd, kes nii häädi ja tublid olimad, meelde tuletan," hüüdis Simona.

Ta häälest kuulus turbius ja pahamel wäälja. Poeg wõttis ema ümbert kinni ja ütles tale õrnalt:

„Patt ei ole see muidugi mitte. Aga meie ei pea uutele herrastele, kui neile meeldida tahame, mitte näitama, nagu tunneksime endistest kahju."

„Noh, mina saan waikima, Jan. Sa wõid rahul olla. Muidugi mitte selleparast, nagu häbenesfin ma oma tundmuste üle, aga ei sõua, — parem on ettewaatlikult waikida, kui inimesed alles wõõrad on."

„Proua! meie jube nägime . . ."

„Jah, kord küll, aga ega inimest nii ruttu öieti tundma ei saa. Siitis ainult läheks päewaks Parisiisi sõita, et oma notariuse läbi ostetud mõisat waadata!"

„Määgitafse, et ta õige rikas olewat . . . Ja ilus ou ta ka . . ."

„Jõua ta on, see on tõsi. Aga misjuugse iseloomuga, see on alles teadmata. Nii ruttu ei saa inimest tundma õppida. Ja herrat ei tunne meie juugsi weel. Proua kirjutas, et nad alles hiljuti laulatatud on ja et mehe liigninimi Sutro olewat. Mees olla sõjawäe moonamurestaja."

„See on mõõt küll õige kapsiitl amet."

„Kõsiitl ka ju olla wõib, aga kõik, mis kõsiitl, ei ole mitte aus."

Wanake jäi mõtlema ja sõõstas siis natuksele wiisilise järele:

„Galleranide loõs, — ja üheksorraga kellegi Buiro käes! kes oleks selle uskuda wõinud!"

Sel sõimapilgul kuulus teeli wankri rataste mürin.

„Kõllakt lobisemast," ütles Jan. „Sõitad sõidawad."

Maja trepi ette weeres suur tõld. Jan tõrmas kärmesti sõidurõõta juurde. Tõlisõõ hüppas noor, rõõmsa, roosapõõlise nõoga naesterahwas wäälja, kes uuemooditõõ riideid kandis. Kohe, kui ta maha oli astunuh, keraas ta ringi ja oli noorele, ihulale ja uhke nõoga proualle wäälja astumiseks juures abiks. Noore proua waltsiah kõharas juuksed kattis hall mustade sulgedega kübar, mis teeülikonnaga wõga hästi kokku paasis.

„Olete mu kirja kätte saanud?" küüs noor naesterahwas Simona poole põõrdes.

„Saime kätte, proua, ja kõik on täidetud nagu kästitste," wastas küüstaw. „Aga teil ei ole teenrit ühes, kas oskame meie herrasfed teenida," lisas ta kartlikult juurde.

„Meie ei wõinud kedagi kaasa, sest ei oinult mõneks päewaks siia mõtleme jääda.

„Aga loosiis ei ole pääle minu ja mu poja mitte kedagi, wast ei oska meie teenida, proua."

„Ah, pole wiga! Paljuks meie siis ikka tarwis on," wastas noor naesterahwas. „Mis ja selle kohta ütled, Maksimiljan?" põõras ta oma mehe poole.

„Mina ise saan sinu teener olema, minu Antonia," wastas see õrnalt.

„Jah, see oli Antonia Ruber, ses enne krahw Gallerani proua oli olnud, ning nüüd Buiro abikaasaks sai. Tal oli emigrantide hulgast mahalukustamine üsna kergesti kerda läinud. Samuti ei olnud Galleraniil tahkimine, kelle kohta ta mitmekeesäste kaetuist tõõtis, mis abietu lahutusеks põhjust andsiuab, temasarnaset iludusel kuigi raske ülesanne.

Kui ta Prantsusemaale tuli ja sel puhul waltsiewate nute waadete ja oodetega tuttawaks sai, ning mõnarikkisit arwamisi kuulis, siis jai tale selgeks, et ta mehe nimi tale mitmes asjas tüli wõiks tõja ja et ta neiji õõdikutest, mida warem seda parem, ennast pääsima peab.

Ja ta hakkasgi abielulahutamiie eest hoolitsema. Tema palwele mõjul sai ta neitipõõme nimi emigrantide nimekirjast maha kustutatud.

Politsei ministri juures käies märkas ta, et ta ühe herra Buiro tähelepanemist oli jõudnud wõita, kes, nähtawasti tema iludusest ofsata waimustatud oli. Ta waatas herra Buiro pikude pääle naeratusega ning sellest fitmapilgust oli see isand täiesti tema wõimuses. (Järgneb.)

Seda ja telst.

Koleraohangelase.

Peterburis elab praegu mees, kes juba 3 korda koleraa on olnud. Kõstal 1870 oli ta esimest korda koleraa, seit ta oli siis Harkowi teeraid siimistiit jõõnub. Pääle sõõmist tundis ta enesel puha ohtust, haktos oõsendama, tulimad krambid. Haigus oli tõõ raske, tuin mees ei taotanub mõistust.

Mõistist kõõtisemine ta raudne terwis päästimad mõõ.

Teist korda läi ta 1882 aastal Kuesks koleraaks haigeks. Sel korral mõõd ta haigemajasse ja mees paranes sõõl ära.

Kolmat korda läi ta Peterburis 1894 a. koleraaks. Temaga ühes läimad ka weel 8 inimest haigeks, tõõe haigeõõ 5 paremaaks tõõ läõsimad.

Praegu on ise koleraa kangelane 59 aasta wana ja üttleb uhkusega koleraa kohta: „Ah, tühi ütt — mõõ olenne sellega harjunuh."

Lakkafsemastaad kaitseõõgeb. Pääle kõõtõõgu kaitseõõgete, tõõtõõte- ja koleraakaitseõõgete, kuulõõb et ta laõõkõõmastaate kaitseõõgete ülesleidja tõõmmad on. Leidub ei leiõõ mõõ uurmõõjõõtõõ, nagu mõõ mõõnaõõ inimene mõõõõ mõõõõõ, mõõõõõ